

TRIBUNALUL BUCUREȘTI, SECȚIA I PENALĂ

Sentința penală nr. 2973

Ședința publică din data de 18.12.2014

JUDECĂTOR: MALALIU ANDI - MIHAI**GREFIER: COCIOATĂ TEODORA**

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție, a fost reprezentat prin **procuror Dobre Ana**.

Pe rol fiind pronunțarea asupra cauzei penale privind pe **inculpata Rarinca Mariana** trimisă în judecată în stare de arest preventiv la data de 01.07.2014 prin rechizitoriul Direcției Naționale Anticorupție nr. 224/P/2014 pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prev. și ped. de art. 207 alin. 2, 3 Cod penal cu aplicarea art. 13 ind. 1 din Legea 78/2000.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 17.12.2014 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta când, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru astăzi, 18.12.2014 când, în aceeași compunere a hotărât următoarele:

JUDECĂTORUL,**Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:**

Prin rechizitoriul nr.224/P/2014 al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției a fost trimisă în judecată, în stare de arest inculpata Rarinca Mariana, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prev. de art.207 alin.2 și alin.3 C.p. cu aplic. art.13/1 din Legea nr.78/2000.

S-a reținut în esență că, în perioada august-septembrie 2013 – 03 iunie 2014, inculpata Rarinca Mariana a amenințat-o pe persoana vătămată Stanciu Livia-Doina cu darea în vileag către presă a unor fapte imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată și pentru soțul acesteia, dacă persoana vătămată nu îi remitea suma de 20.000 de euro, fapta fiind săvârșită în scopul obținerii de către inculpată în mod injust a unui folos patrimonial, constând în suma solicitată.

La urmărirea penală s-au administrat următoarele probe: declarațiile persoanei vătămate; declarațiile martorilor Stanciu Radu, Doagă Florin, Susanu Dorin și Olaru Conrad George; declarațiile inculpatei; procesele-verbale de percheziție domiciliară și planșele fotografice; înscrisurile identificate și ridicate ca urmare a perchezițiilor domiciliare; procesul-verbal de percheziție

informatică și planșă fotografică; procesele-verbale de redare a comunicațiilor interceptate; procesele-verbale de consemnarea a activităților desfășurate de colaboratorul cu altă identitate decât cea reală; procesele-verbale de consemnare a mesajelor primite de persoana vătămată și planșe fotografice; procesul-verbal de consemnare a mesajelor primite de martorul Stanciu Radu și planșă fotografică; mijloacele materiale de probă identificate și ridicate ca urmare a perchezițiilor domiciliare; înscrisuri depuse de persoana vătămată.

În instanță inculpata a precizat că nu dorește să fie audiată și își menține declarațiile de la urmărirea penală.

Au fost audiați martorii Stanciu Radu și Olaru Conrad George, în timp ce martorii Susanu Dorin și Doagă Florin nu au dorit să dea declarație în instanță, fiind fii ai inculpatei.

Pentru inculpată s-a administrat proba cu acte.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarea situație de fapt:

În perioada august-septembrie 2013 – 03 iunie 2014, inculpata Rarinca Mariana a amenințat-o pe persoana vătămată Stanciu Livia-Doina cu darea în vileag către presă a unor fapte imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată și pentru soțul acesteia, dacă persoana vătămată nu îi remitea suma de 20.000 de euro, fapta fiind săvârșită în scopul obținerii de către inculpată în mod injust a unui folos patrimonial, constând în suma solicitată.

Deși nu au relevanță, cu privire la existența infracțiunii de șantaj (fapta existând și dacă pretinsa datorie a părții vătămate ar fi reală), nu s-a putut stabili cu certitudine, în ciuda verificărilor făcute de către instanță, mobilul săvârșirii faptei, cu alte cuvinte, dacă exista sau nu vreo datorie a părții vătămate Stanciu Livia Doina față de inculpată.

Situația de fapt se dovedește în parte și cu susținerile inculpatei, care arată că procedând cum a procedat, a urmărit să-și recupereze datoria de la partea vătămată, recunoscând astfel, implicit, că a amenințat-o pe partea vătămată.

În drept, încadrarea juridică a faptei este corectă, dar sunt necesare unele precizări:

Având în vedere că alineatul 1 al art.207 din Codul penal sancționează constrângerea, definită într-un sens larg, care cuprinde orice modalitate de a-i impune persoanei să facă sau să nu facă ceva împotriva voinței sale, iar alineatul 2 al aceluiași articol prevede o formă aparte a constrângerii, respectiv amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată ori pentru un membru de familie al acesteia, iar inculpata a recurs tocmai la această formă specială de constrângere, tribunalul apreciază că nu se impune reținerea și a alineatului 1 al art.207 C.p., în încadrarea juridică a faptelor săvârșite.

Apoi infracțiunea nu s-a consumat decât în momentul în care inculpata a reușit să-i transmită persoanei vătămate amenințările cu darea în vileag a unor fapte imaginare, compromițătoare pentru persoana vătămată și pentru soțul

acesteia, și i-a solicitat o sumă de bani pentru a nu acționa astfel. Repetarea acestor amenințări la date ulterioare se integrează în chip natural în activitatea infracțională unică ce constituie elementul material al infracțiunii de șantaj.

De asemenea, în cauză există o unitate naturală de infracțiune, tentativa pedepsibilă la infracțiunea de șantaj, săvârșită în perioada august/septembrie 2013 – decembrie 2013, pentru că este o formă mai puțin gravă a aceleiași infracțiuni, este absorbită în mod natural în infracțiunea consumată de șantaj.

La filele 202 și urm. din dosar instanța, inculpata a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei, după cum, în ultimul cuvânt, a criticat și reținerea disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000.

Deși criticarea reținerii disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000 este tardivă procedural, instanța va analiza pe fond această susținere, întrucât ea este, oricum, neîntemeiată.

Competența Direcției Naționale Anticorupție este atrasă de disp. art.1 lit.a din Legea nr.78/2000, partea vătămată fiind o persoană ce face parte dintr-o autoritate publică, mai exact, din autoritatea judecătorească.

Deosebirea dintre infracțiunea de amenințare (art.206 alin.2 C.p.= și infracțiunea de șantaj este aceea că la șantaj însuflarea stării de temere urmărește, neapărat, obținerea unui folos material (patrimonial) pentru autor sau pentru altă persoană, în timp ce la amenințare, însuflarea stării de temere se produce din alte motive, nu patrimoniale.

În aceste condiții, întrucât inculpata a urmărit recuperarea sumei de 2000 de euro pretins datorată de partea vătămată, fapta inculpatei este șantaj, iar nu amenințare.

Nu are relevanță pentru existența faptei, împrejurarea că inculpata a considerat că era îndreptățită să primească banii solicitați, câtă vreme mijloacele folosite sunt injuste, ating libertatea morală a părții vătămate, fiind de aceea incriminate penal.

Nu poate fi reținută nici infracțiunea prev. de art.208 alin.2 C.p. pentru că, deși, ambele infracțiuni provoacă o stare de temere, această stare de temere este însuflată și are scopuri diferite.

Astfel, la șantaj, convorbirile telefonice au ca scop obținerea unui folos material, în timp ce în privința hărțuirii sexuale, convorbirile telefonice urmăresc șicanarea, deranjarea părții vătămate, starea de temere fiind indusă tocmai de frecvența sau conținutul acestora.

Nu pot fi reținute nici disp. art.20 alin.2 C.p. privind starea de necesitate, întrucât inculpata nu se află într-un pericol grav, care să-i impună acesteia necesitatea de a acționa în maniera în care a făcut-o.

Nu pot fi reținute nici disp. art.75 alin.1 lit.a C.p., deoarece nerestituirea unei sume de bani nu constituie un act de provocare în înțelesul legii penale.

Cât privește invocarea disp. art.30 și 43 C.p. (eroarea și starea de recidivă), ele chiar nu au vreo legătură cu cauza de față.

Prin urmare, în drept, fapta inculpatei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.207 alin.2 și 3 C.p. cu aplic. art.13/1 din Legea nr.78/2000, text de lege în baza căruia inculpata va fi condamnată.

La stabilirea și aplicarea pedepsei vor fi avute în vedere disp. art.74 C.p.

Tribunalul reține că gradul de pericol creat pentru valoarea ocrotită este unul mediu, în condițiile în care fapta nu a produs un rezultat de o gravitate deosebită sau alte consecințe deosebite.

Mai reține tribunalul că inculpatul a considerat că scopul faptei este unul legitim, și anume recuperarea unei datorii, ceea ce iar constituie un indiciu de pericolozitate mai scăzut.

Instanța reține că inculpata nu are antecedente penale până la vârsta de 56 de ani, a fost încadrată în muncă, are 2 copii majori.

Tribunalul reține și că, cel puțin în ultimul cuvânt, inculpata a recunoscut că a amenințat partea vătămată, urmărind să-și recupereze datoria.

În aceste condiții și ținând cont și de perioada de mai bine de 6 luni petrecută de inculpată în arest preventiv, tribunalul apreciază că aplicarea unei pedepse cu închisoarea în quantum de 3 ani închisoare (minimumul special) este suficientă pentru asigurarea îndeplinirii scopului educativ al pedepsei, scop educativ al pedepsei ce poate fi atins și fără privarea de libertate a inculpatei, adică prin aplicarea disp. art.91 C.p. privind suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Drept urmare, se va suspenda executarea pedepsei sub supraveghere pe un termen de încercare de 3 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Se vor aplica în mod corespunzător, disp. art.93 alin.1 lit.a,e C.p., art.93 alin.2 și 3 C.p. și alin.91 alin.4 C.p.

În baza art.399 alin.3 lit.b C.p.p. se va dispune punerea de îndată în libertate a inculpatei de sub puterea MAP 205 /UP/10.06.2014 emis de Tribunalul București – Secția I Penală, dacă inculpata nu este reținută sau arestată în altă cauză, măsura fiind executorie sub aspectul arestării preventive, în baza art.399 alin.4 C.p.p.

Ca efect al soluției adoptate de către instanță se va constata încetată de drept măsura arestării preventive luată față de inculpată prin încheierea din 10.06.2014 a Tribunalului București – Secția I Penală.

În condițiile în care, când măsura preventivă a încetat de drept, rămâne fără obiect cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpată la data de 17.12.2014, astfel că, în baza art.242 C.p.p., ea va fi respinsă ca atare.

În baza art.72 C.p. se va deduce din pedeapsă reținerea și arestarea preventivă de la 10.06.2014 la zi.

Se va face aplicarea art.112 alin.1 lit.b C.p. și vor fi confiscate bunurile folosite de inculpată la săvârșirea infracțiunii.

Se va lua act că partea vătămată Stanciu Livia Doina nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Onorariul avocatului din oficiu în sumă de 200 lei se va suporta din fondurile Ministerului Justiției.

Deși inculpat a solicitat reducerea cheltuielilor judiciare de la urmărirea penală, această măsură nu se impune, în condițiile în care, în cauză s-au efectuat percheziții informatice, folosirea unui colaborator cu identitate diferită de cea reală, interceptări de comunicații la mai multe numere de telefon, supravegherea video, audio și prin fotografiere a inculpatei, etc., acte complexe care au necesitat resurse financiare importante.

În concluzie suma de 11.000 lei cheltuieli judiciare stabilite la urmărirea penală este justificată, urmând să se adauge la această sumă și cheltuieli judiciare moderate în faza de judecată, în total inculpat urmând să fie obligată la plata sumei de 12.500 lei cheltuieli judiciare către stat, în baza art.274 alin.1 C.p.p.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

În baza art. 386 C.p.p., respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpată, ca neîntemeiată.

În baza art.207 alin.2 și 3 C.p. cu aplic. art.13/1 din Legea nr.78/2000 condamnă inculpata RARINCA MARIANA (fiica lui [redacted] născută la data de [redacted] Galați, s [redacted] în Municipiul [redacted] 76, necunoscută cu antecedente penale) la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art.91 C.p. suspendă sub supraveghere executarea acestei pedepse pe un termen de încercare de 3 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 93 alin.1 C.p. pe durata termenului de încercare condamnată trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a/. să se prezinte la Serviciul de Probațiune la datele fixate de acesta;
- b/. să primească vizitele Consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c/. să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d/. să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- e/. să comunice informații și documente de natură să permită controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin.2 C.p., impune condamnatei obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

In baza art.93 alin.3 C.p. pe parcursul termenului de încercare condamnată va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Grădiniței cu program normal „Ion Creangă” din Galați sau în cadrul Grădiniței cu program normal nr.34 din Galați pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

In baza art.91 alin.4 C.p. atrage atenția inculpatei asupra disp. art. 96 C.p.

In baza art.241 alin.1 lit.b C.p.p. constată încetată de drept măsura arestării preventive luată față de inculpată prin încheierea din 10.06.2014 a Tribunalului București - Secția I-a Penală.

In baza art. 242 C.p.p, respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpata la termenul din 17.12.2014.

In baza art. 72 C.p. deduce din pedeapsă reținerea și arestarea preventivă de la 10.06.2014 la zi.

In baza art.399 alin.3 lit.b C.p.p. dispune punerea de îndată în libertate a inculpatei de sub puterea MAP nr.205 U.P./10.06.2014 emis de Tribunalul București - Secția I-a Penală dacă inculpata nu e reținută sau arestată în altă cauză. Executorie sub aspectul măsurii preventive în baza art. 399 alin.4 C.p.p.

In baza art. 112 alin.1 lit.b C.p. confiscă de la inculpata următoarele bunuri folosite în săvârșirea infracțiunii: un telefon „Smartphone Sony Ericsson Xperia cu seria IMEI 35814804039269-3, telefon „Samsung”, carcasă de plastic culoare neagră, cu seria IMEI 35841405159609-7; cartela SIM cu seria IMSI 1103150092301P04G7 (identificată cu SIM 04 în procesul verbal de percheziție informatică), cartela SIM cu seria IMSI 1402212309194P11 (identificată cu SIM 05 în procesul verbal de percheziție informatică).

Ia act că partea vătămată Stanciu Livia Doina nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Onorariul avocat din oficiu inculpată în sumă de 200 lei se va avansa din fondurile Ministerului Justiției.

In baza art. 274 alin.1 C.p.p. obligă inculpata la plata sumei de 12500 lei cheltuieli judiciare către stat (din care 11000 lei reprezintă cheltuielile judiciare stabilite în faza de urmărire penală.

Cu apel în 10 zile de la comunicare pentru procuror și părți.

Pronunțata în ședința publică, azi, 18.12.2014.

JUDECĂTOR
Malaliu Andi - Mihai

GREFIER,
Cocioată Teodora